

der ikke er nogen Hindring derfor i Balgloven. Det er vel ganske rigtig, at det ikke er oplyst, om alle de, som vilde stemme efter Udløbet af Kvarteret, vare Bølgere, men dette ligger egentlig ikke i Personerne, det ligger i, at Forhøret er mangelfuldt optaget. Det maa dog antages, at de, der gjorde sig saa megen Umage, og som den Gang i Malborg ilede til for at komme til at stemme, virkelig vare Bølgere; det maa man dog tro om dem. Om Forhørets Fuldkommenhed vidner det ganske vist ikke, at man ikke veed det. Udvalget har taget de Fakta, som ere oplyste ved Forhøret, saaledes som Dplysningerne ere tilveiebragte, og det har været enigt om, ikke yderligere at forhale Balgets Afgjørelse ved at forlange nye Dplysninger, men lige over for den ærede sidste Taler har jeg dog villet gjøre dette Par Bemærkninger i den Henseende. At de Mænd, som have indgivet Klagerne, skulde være upaalidelige, har det ærede Medlem neppe nogen Grund til at anføre; thi alle de faktiske Dplysninger og de faktiske Anbringender, som Klagerne indeholde, have viist sig i alt Væsentligt at være sande. Vel truede man her i Salen i December Maaned med den, jeg havde nær sagt uhyggelige, Paragraf i Straffeloven om falske Klagemaal, denne Paragraf, som jeg har set anvendt saa høist uheldigt. Man lod disse Folk vide, at man havde dette Tugtens Middel imod dem, men nu taler Ingen derom. Nu er det ganske afgjort, at hvad der stod i Klagerne, var Sandhed, det er det, der var passeret, men jeg tror da ogsaa, det er urigtigt, at Nogen vil sige om de Mænd, som have sendt Rigsdagen denne Klage, at de ere upaalidelige. Nei, jeg siger, at det er paalidelige Mænd, og vi maatte ønske, at alle Bølgere saaledes vilde se deres forsømmelige Balgbestyrrelser paa Fingrene og Klage over deres Vesterrettelighed til Thinget. Disse Klagerere vare efter hele Sagens Beskaffenhed selvfaldede til at møde til Forhør. Forhørsdommeren havde først afhørt Klagerne om det første Klagemaal, og han havde da erfaret, at hvad der var fortalt deri, var i alt Væsentligt det Passerede. Derefter kom den anden Klage, og det var om den, han undlod at afhøre Klagerne, uagtet det gode Udfald af Forhøret om den første Klage netop indeholdt en Opfordring til ham om ogsaa at forhøre dem om den anden Klage. Den ærede Taler er ikke tilfreds med den Udtalelse i Betænkningen, at Sættedommeren havde gjort rettest i at vige sit Sæde, da han havde sin Broder under Forhør lige over for modstaaende Meninger, og den ærede Taler siger, at der ikke er Noget i Lovgivningen, som paalægger en Sættedommer at vige sit Sæde. Dette kan være meget rigtig; men der er heller ikke Noget i Lovgivningen, som forbyder ham at gjøre det. Overhovedet favnes der i Lovgivningen positive Bestemmelser om, i hvilke Tilfælde en Dommer skal vige sit Sæde, og det maa afhænge af et Skøn baade hos Dommeren og hos

Andre i Almindelighed, om et Sæde skal viges, og i dette Tilfælde har Udvalgets Flertal troet, at der var en Opfordring for Dommeren til at lade en Anden holde Forhør; men det er, som sagt, mindre væsentligt, om der er Mangler ved Forhøret. Hvad jeg anser for den største Mangel ved Forhøret, er imidlertid det, at Dommeren har undladt at kalde opgivne Mænd i Malborg i Forhør om et af de Punkter, der ere forlangte oplyste. Det forekommer mig, at det er en væsentlig Mangel ved Forhøret; men derom skal jeg ikke tale videre, da der ikke bygges nogen Slutningsfølge derpaa.

**Sjorring:** Det har glædet mig at se, at den Frist af et Kvarter, som ved det omhandlede Balg blev givet af Balgbestyrrelsens Formand, dog ikke, efter hvad der er oplyst, synes at være bleven brugt eller rettere sagt misbrugt netop paa en saadan Maade, som der egentlig fra Frist af var Grund til at frygte for. Det kan jo nemlig ikke negtes, at saaledes som Sagen forelaa ved den første foreløbige Behandling, var der nogen Grund til at frygte for, at Sammenhængen med denne Frist egentlig var den, at man paa et kritisk Tidspunkt, da Johansen havde et Flertal, havde benyttet den saaledes givne Frist til at sætte alle mulige Seil til for fra Gyder og Stræder at hente Bølgere op og skaffe Klein det fornødne Antal Stemmer. Det glæder mig altsaa at se, at saaledes er det dog ikke gaet til, i alt Fald naar man kan stole paa Mindretallets Fremstilling, i hvilken det udtrykkelig hedder, at efter alle Listerørernes Forklaringer var det kun saa Bølgere, der stemte i Kvarteret, og de vare omtrent ligelig fordelte mellem begge Kandidater. Forhøret selv har jeg nemlig ikke haft i mine Hænder før i Dag, og derfor har jeg ikke kunnet gennemgaa det saa nøie; men jeg antager at kunne stole paa denne Fremstilling, og deraf er det klart, at, om der er hentet Stemmer for Klein, hvilket ikke kan benegtes, er der dog ogsaa hentet Stemmer for den anden Kandidat. Men fordi hele den brugte Fremgangsmaade herved kommer til at staa i et noget mildere Lys, deraf følger dog ingenlunde, at dette Balg ikke skulde kunne fortafkes, idet det ikke kan negtes, at det er rigt paa Formfeil. Selvsølgelig er jeg enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Balgtreds (Nimestad) i, at det ikke er nok til at kassere et Balg, at der er Formfeil, men at det maa undersøges, om nogen af disse Formfeil har haft Indflydelse paa Balgets Udfald. Altsaa maa Undersøgelsen ledes i denne Retning. I saa Henseende er der jo først den Feil, som den ærede Ordsprer lægger saa særdeles Vægt paa, at han endogsaa paa Grund deraf vil betragte Balghandlingen næsten som en Nullitet, den Feil nemlig, at der ikke har fundet noget formeligt Formandsvalg Sted. Med Hensyn til dette Punkt